

மாகலின், இடைச்சொல்லெல்லாம் வேற்றுமைச்சொல்லென்றதனால், இவை வேறுபடுக்குஞ் சொல்லாதலல்லது ஒருநூன்றும் வேறுபடுக்கப்படுஞ் சொல்லாகாவென நியமித்தவாரும். அவை அன்னவாதல் இடையிலுள் ஒதப்பட்ட இடைச்சொல் வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்ளும் வரும்வழிக் கண்டுகொள்க.

வேற்றுமைச்சொல் வேற்றுமையைச் செய்யுஞ்சொல்லென விரியும். வேற்றுமையெனினும், வேறுபாடெனினுமொக்கும்.

இடைச்சொல்லெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லாயினும், அவற்றுள் ஒருசாரனவற்றை வேற்றுமைச்சொல்லென்றாள்ப; இயற்சொல்லுள் ஒருசாரனவற்றை இயற்பெயரென்றும் போலவென்பது. இதுவுமோர்நயம். (ருகூ)

சுருகூ. உரிச்சொன் மருங்கினு முரியவை யுரிய.

இ - ள். உரிச்சொல்லிடத்தும் வேறுபடுக்குஞ் சொல்லாதற்கும் உரியன உரியவாம்; எல்லாம் உரியவாகா. எ - று. எனவே, உரிச்சொல்லுள் வேறுபடுத்தும் வேறுபடுக்கப்பட்டும் இருநிலைமையுமுடையவாய் வருவனவே பெரும்பான்மையென்பதாம்.

வேறுபடுக்குஞ் சொல்லேயாவன உறு, தவ, நனி என்னுந் தொடக்கத்தன. இருநிலைமையுமுடையன குரு, கெழு, செல்லல், இன்னல் என்னுந் தொடக்கத்தன. உறுபொருள், தவப்பல, நனிசேய்த்து, ஏகல்லிடுக்கம் என இவை ஒன்றை விசேடித்தல்லது வாராமையும், குருமணி, விளங்குகுரு; கேழ்க்கிளரகலம், செழ்க்கேழ்; செல்லலையு, அருஞ்செல்லல்; இன்னற்குறிப்பு, டெயரின்னல் என இவை ஒன்றனை விசேடித்தும் விசேடிக்கப்பட்டும் இருநிலைமையுமுடையவாய் வருமாறும், வழக்குஞ்செய்யுளு நோக்கிக் கண்டுகொள்க. குரு விளங்கிற்று; செல்லலீர எனத் தாமே நின்று வினைகொள்வன, விசேடிக்கப்படுந் தன்மையுடையவாதலின், விசேடிக்கப்படுஞ் சொல்லாம். பிறவும் விசேடித்தல்லது வாராதன

வும், விசேடித்தும் விசேடியாதும் வருவனவும், வழக்குஞ் செய்யுளுநோக்கியுணர்க.

வேறுபடுக்குஞ்சொல்லேயாவன இவையெனத் தொகுத்துணர்த்தற்கும், உரிச்சொன்மருங்கினுமுரியவையுரிய எனச்சூத்திரஞ் சருங்குதற்கும், இடையிலுள்ளும் உரியிலுள்ளும் வையாது, இரண்டுசூத்திரத்தையும் ஈண்டு வைத்தார் (1)

சருள. வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட வினையெச்சமும் வேறுபட்ட பலவிலக்கணத்தையுடைய. எ - று.

அவையாவன, 'உறகால் யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய.' எ-ம். 'நாயிறு பட்டு வந்தான்.' எ-ம். செய்தெனச்சம் வினைமுதல் கொள்ளாது பிறிதின் வினை கோடலும், அஃதீறு திரிதலும், 'மோயினளுயிர்த்த காலே.' எ-ம். கண்ணியன் வில்லன் வரும். எ-ம். முற்றுச்சொல்லது திரிபாய் வருதலும், ஓடிவந்தான், விரைந்து போயினான். எ-ம். வெய்ய சிறிய மிழற்றுஞ் செவ்வாய். எ-ம். செவ்வன்றெரி கிற்பான், புதுவதனியன்றவணியன். எ-ம். தம்மை முடிக்கும் வினைக்கட்கிடந்த தொழிலானும் பண்பானும் குறிப்பானும் உணர்த்தித் தெரிநிலைவினையுங் குறிப்புவினையுமாய் முடிக்குஞ்சொல்லை விசேடித்தலும், பிறவுமாம். செய்தெனச்சத்தீறு திரிதல் வினையிலுட் காட்டிப் போந்தாம்.

'பெருங்கையற்றவென் புலம்புமுந் துறுத்து' என்புழிப் பெருமென்பதனை ஒருசாரார் வினையெச்சவாய்பாடென்ப. ஒருசாரார் வினைச்சொற்பற்றி நின்றதோருரிச்சொலென்ப.

இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் மேற்கூறப்பட்ட இலக்கணமேயன்றிப் பிறவிலக்கணமு முடையவென்பதுணர்த்தினார். இனி அவையேயன்றி வினையெஞ்சுகிளவியும் பலவிலக்கணத்தனவென்பது பட நின்றமையான், உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. அவ்விலக்கணம் ஓரியலவன்றித் திரிதலும் வேறுபொருளுணர்த்தலும் விசேடித்தலும்

முதலாகிய வேற்றுமைபுடையவாகலின், வேறுபல்குறிய வென்றார்.

வினையெச்சத்துள் விசேடித்தே நிற்பனவுமுளவென்பதூஉம் உணர்த்துகின்றாராகலின், இதனை வினையிலுள்வையாது, ஈண்டு விசேடிக்குஞ் சொல்லுணர்த்துவனவற்றோடு வைத்தார்.

‘பெயர்த்தனென் முயங்க’ என்பது முதலாயின செய்தெனெச்சம் முற்றாய்த் திரிந்தனவென்றும், ஒடித்துண்டெஞ்சி என்பது முதலாயின செய்வெனெச்சம் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்தனவென்றும், முன்னருரைத்தாரால் உரையாகிரியரெனின்,—பெயர்த்தனென் முயங்க என்பது முதலாயின எச்சத்திரிபாயின் எச்சப்பொருளுணர்த்துவதல்லது இடமும் பாலுமுணர்த்தற்பாலவல்ல; எச்சப்பொருண்மைபாவது மூன்றிடத்திற்கும் ஐந்து பாற்கும் பொதுவாகிய வினைநிகழ்ச்சியன்றே; அவ்வாறன்றி முற்றுச்சொற்கு ஒதிய ஈற்றவாய் இடமும் பாலுமுணர்த்தலின், அவை முற்றுத்திரிசொல்லெனவேபடும். சொன்னிலையுணர்ந்து வினைகோடன்மாத்திரத்தான் வினையெச்சமெனின்:—மாரைக்கிளவியும் வினையொடு முடியும் வேற்றுமையும் பிறவுமெல்லாம் வினையெச்சமாவான் செல்லும்; அதனான் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அல்லதூஉம், கண்ணிபன் வில்லன் வரும் என வினைக்குறிப்புமுற்றாய்த் திரிதற்கேற்பதோர் வினையெச்சம் இன்மையானும், அது கருத்தன்மைபறிக.

‘ஒடித்துண்டெஞ்சிய’ என்பதூஉம் ஞாயிறு பட்டு வந்தான் என்பதூஉம் பிறவினை கொண்டனவாயினும், செய்தெனெச்சத்திற்குரிய இறந்தகாலமுணர்த்தலான், ஏனென்காலத்திற்குரிய செய்வெனெச்சத்தின் றிரிபெனப்படா; செய்வெனெச்சத்திரிபாயிற் செய்வெனெச்சத்திற்குரிய காலமுணர்த்தல்வேண்டும். மழை பெய்ய மரங்குழைத்தது எனச் செய்வெனெச்சத்திற்கு இறந்தகாலமு முரித்தெனின்:—காரணகாரியப் பொருண்மை யுணர்த்தும்வழியல்லது செய்வெனெச்சம் இறந்தகாலமுணர்த்தாது, ஒடித்துண்டலும் ஞாயிறு படுதலும் எஞ்சதற்கும் வருதற்குங் காரணமன்மையான்

ஆண்டு இறந்தகால முணர்த்தாமையின், செய்தெனெச்சமாய்
நின்று தமக்குரிய இறந்தகாலமுணர்த்தின வெனப்படும்.
அதனாற் செயவெனெச்சஞ் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்தன
வென்றலும் அவர் கருத்தன்றென்க. ஞாயிறு பட்டு வந்தான்
என்பது ஞாயிறு பட்டபின் வந்தான் என இறந்தகால
முணர்த்தலும், ஞாயிறு பட வந்தான் என்பது ஞாயிறு
படாநிற்க வந்தான் என நிகழ்காலமுணர்த்தலும் வழக்கு
நோக்கிக் கண்டுகொள்க. (கூக)

சுரு. உரையிடத் தியலு முடனிலை யறிதல்.

இ - ள். வழக்கிடத்து உடனிற்கற்பாலவல்லனவற்றது
உடனிலை போற்றுக. எ - று.

உடனிற்கற்பாலவல்லனவாவன தம்முண்மாறுபாடுடை
யன. மாறுபாடில்லனவற்ற துடனிலைக்கண் ஆராய்ச்சியின்
மையின், உடனிலையென்றது மாறுபாடுடையனவற்றதுட
னிலையேயாம்.

உ-ம். இந்நாழிக்கிந்நாழி சிறிது பெரிது என உடனிற்
கற்பாலவல்லாச் சிறுமையும் பெருமையும் உடனின்றவாறு
கண்டுகொள்க. சிறிதென்பது பெரிதெனப்பட்ட பொருளை
நோக்காது பெரிதென்பதற்கு அடையாய் மிகப்பெரிதன்
றென்பதுபட நின்றலான், அமைவுடைத்தாயிற்று.

அறிதலென்பது இவ்வாறு அமைவுடையன கொள்க
வென்றவாறு.

மாறுபாடுடையன உடனிற்றல் எழுவகை வழுவிலுள்
ஒன்றன்மையான், இதனைக் கிளவியாக்கத்துட்கூறுது ஈண்டுக்
கூறினார். (கூஉ)

சுருகூ. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே
யின்ன வென்னுஞ் சோன்முறை யான.

இ - ள். சொல்லானன்றிச் சொல்லுவான் குறிப்பாற்
பொருளுணரப்படுஞ் சொல்லுமுள, இப்பொருள் இத்தன்
மையவென்று சொல்லுதற்கண். எ - று.

உ-ம். செஞ்செவி, வெள்ளொக்கலர் என்புழி மணியும் பொன்னுமணிந்த செவி என்றும், வெளியதுடுத்த சுற்றம் என்றும், குறிப்பானுணரப்பட்டவாறு கண்டுகொள்க. குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர் என்புழி அன்ன பெருஞ்செல்வத்தார் என்பதுஉங் குறிப்பானுணரப்படும்.

இது “தெரிபுவேறு நிலையலங் குறிப்பிற் றேன்றலும்” என்புழி அடங்குமெனின்:—ஆண்டுப் பொருணிலை இரு வகைத்தென்பதல்லது இன்னுழி இப்பொருள் குறிப்பிற் றேன்றமென்னும் வேறுபாடு பெறப்படாமையான், ஆண்டடங்காதென்பது.

இதுவும் மேலையோத்துக்களுள் உணர்த்துதற்கியைபின்மையான் ஈண்டுணர்த்தினார். (கூந்)

சுகூய். ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்.

இ - ள். பொருள்வேறுபாடின்றி ஒருபொருண்மேல் வரும் இரண்டுசொற் பிரிவின்றித் தொடர்ந்து வரின் அவற்றைக் கடியார். எ - று.

உ-ம். ‘நிவந்தோங்கு பெருமலை.’ எ-ம். ‘துறுகன் மீமிசையறுகண்.’ எ-ம். வரும்.

பிரிவிலவன்றது, வேறோர்சொல்லான் இடையிடப்படாது நிற்பனவன்றவாறு.

இருசொல் ஒருபொருண்மேல் வருதல் எழுவகைவழுவின் னுள் ஒன்றன்மையான் ஈண்டிக் கூறினார்.

‘வைகைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந்—தையலாயின்றுநீ நல்கினை நல்காயேற்—கூடலார் கோவோடு நீயும் பந்தியே—நாடறியக் கெளவை யொருங்கு’ என்புழி வைகைக் கிழவன் கூடலார்கோ என்பன ஒருபொருளை வரைந்துணர்த்தலாற் பிரிவிலவாகலின் வரையப்படாவென்றும், ‘கொய்தளிர் தண்டலைக் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தன்—வைகலு மேறும் வயக்களிறே - கைதொழுவல்—காலேக வண்ணைக் கண்ணூரக் காணவெஞ்—சாலேகஞ் சார நட’ என்புழிக் காலேகவண்ணன் என்பது அச்சாந்து பூசினாரால்

லார்க்கும் பொதுவாய்க் கூத்தப்பெருஞ் சேந்தனையே வரைந்துணர்த்தாமையின், அவை பிரிவுடையவாமென்றும், உரையாசிரியர் உரைத்தாராலெனின்:—அற்றன்று: ‘நாணிநின்றோணிலை கண்டி யானும்—பேணினே னல்லதே மகிழ்வானத்—தணங்கருங்கடவுளன் னோணின்—மகன்ற யாதல் புரைவதா லெனவே’ என்புழி வானத்தணங்கருங்கடவுளன் னோள் என்பது மகளிர்க் கெல்லாம் பொதுவாய் நாணி நின்றோளை வரைந்துணர்த்தாதாயினும் சொல்லுவான் குறிப்பான் அவனையே உணர்த்தினுற்போலக் காலேகவண்ணன் என்பதூஉம் பொதுவாயினுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பாற் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தனையே உணர்த்திப் பிரிவிலவாய் நின்றவான், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. (கூசு)

சுகூக. ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி
பன்மைக் காது மிடனுமா ருண்டே.

இ - ள். ஒருமைக்குரிய பெயர்ச்சொற் பன்மைக்காது மிடமுமுண்டு. எ - று.

உ-ம். ‘ஏவ லீனையர் தாய்வயிறு கரிப்ப’ என்புழித் தாயென்னும் ஒருமை சுட்டிய பெயர் இனையரென்பதனற்றயரென்னும் பன்மை உணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க.

பன்மைக்காது மிடனுமாருண்டே யென்பது ஒருமைச் சொற் பன்மைச்சொல்லோடு தொடர்தற்குப் பொருந்தமிட முண்டென்பதூஉம் பட நின்றமையான், ‘அஃதை தந்தையண்ணல் யானை யடுபோர்ச் சோழர்’ என ஒருமைச்சொற்பன்மைச்சொல்லோடு தொடர்தலுங் கண்டுகொள்க. ஈண்டு ஒருமைச்சொற் பன்மைச்சொல்லோடு மயங்குதலுடைமையான் “ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக் கிளவி” என்புழி அடங்காமையறிக.

ஏற்புழிக்கோட லென்பதனான் உயர்திணைக்கண்ணது இம்மயக்கமென்று கொள்க.

ஆசுமிடமென்பதனால், பன்மையுணர்த்துதற்கும் பன்மைச்சொல்லோடு தொடர்தற்கும் பொருந்தும்வழிக் கொள்க வென்பதாம். (கூடு)

சகூஉ. முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி
பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலை யின்றே
யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இ - ள். முன்னிலை குறித்து நின்ற ஒருமைச்சொல்,
பன்மையொடு முடிந்ததாயினும், வரையப்படாது. அம்
முடிபு ஆற்றுப்படைச் செய்யுளிடத்துப் போற்றியுணரப்
படும். எ - று.

கூத்தராற்றுப்படையுள் 'கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற்
றலை' என நின்ற ஒருமைச்சொற்போய் 'இரும்பே ரொக்க
லொடு பதமிகப் பெறுகுவீர்' என்னும் பன்மைச்சொல்லொடு
முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஈண்டு முன்னிலையொருமைப்
பெயராதல் அதிகாரத்தாற் கொள்க.

"ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி—பன்மைக் காகு
மிடனுமா ருண்டே" என்பதனை இதுவும் அடங்குதலின்
இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:—பன்மையொடு முடிபு
மிடனுமா ருண்டே என்னுது "பன்மைக் காகு மிடனுமா
ருண்டே" என்றாதலின், ஆண்டுப் பன்மைச்சொற்கொண்டு
முடியாது ஒருமைச்சொற் பன்மையுணர்த்துதலும் பன்
மைச் சொல்லொடு ஒரு பொருட்டாகிய துணையாய் மயங்
குதலுமுணர்த்தினார்; அதனை இக்கொண்டுமுடிபு ஆண்
டடங்காதென்பது. அல்லதூஉம், இம்முடிபு செய்யுட்
குறித்தென்றமையானும் ஆண்டடங்காமையறிக.

பொதுவகையான் ஆற்றுப்படைமருங்கி நென்றாயி
னும், சுற்றத்தோடு சுற்றத்தலைவனை ஆற்றுப்படுத்தற்கண்
ணது இம்மயக்கமென்பது பாதுகாத்துணர்கவென்பார் போற்
றல்வேண்டுமென்றார்.

"பான்மயக் குற்ற வையக் கிளவி" என்பதனைக்கூறிய
ஒருமைப்பன்மைமயக்கம் வழுவமைதியாயினும் இலக்கணத்
தோடொத்துப் பயின்று வரும். ஒருமை சுட்டிய பெயர்
நிலைக்கிளவி பன்மைக்காதலும், முன்னிலையொருமை பன்மை
யொடு முடிதலும் அன்னவன்றிச் சிறுவழக்கினவாதலின்,
ஆண்டு வையாது ஈண்டு வைத்தார்.

ஒருவர் ஒருவரை ஆற்றுப்படுத்தற்கண் முன்னிலையொருமை பன்மையொடு முடிதல் வழக்கிற்கும் ஒக்குமாகலான், ஆற்றுப்படையெனப் பொதுவகையாற் கூறினார். (கூசு)

சகூநு. செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினுமெய்பெறக் கிளந்த கிளவி யெல்லாம் பல்வேறு செய்தியீ னானேறி பிழையாது சொல்வரைந் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்.

இ - ள். செய்யுளிடத்தும் வழக்கிடத்தும் இவ்வதி காரத்தின்கட் பொருள்பெறச் சொல்லப்பட்ட சொல்லெல்லா வற்றையும், பல வேறு செய்கையுடைய தொன்னூனெறியிற் பிழையாது சொல்லீ வேறுபடுத்துணருமாற்றும் பிரித்துக் காட்டுக. எ - று. என்றது, “நிலப்பெயர் குடிப்பெயர்.” எ-ம். “ஆம்மா மெம்மேம்.” எ-ம். பொதுவகையாற் கூறப் பட்டன அருவாளனிலத்தானென்னும் பொருட்கண் அரு வாளன். எ-ம். சோழனிலத்தானென்னும் பொருட்கண் சோழியன். எ-ம். இறந்தகாலத்தின்கண் உண்டனம், உண் டாம். எ-ம். நிகழ்காலத்தின்கண் உண்ணாநின்றனம்; உண்ணா நின்றும், உண்கின்றும். எ-ம். எதிர்காலத்தின்கண் உண் குவம், உண்பாம். எ-ம். வேறுபட்டு வருமன்றே; அவ்வேறு பாடெல்லாம் கூறிற் பற்குமென்றஞ்சிக் கூறிற்றிலனாயினும், தொன்னூனெறியிற் பிழையாமல் அவ்வேறுபாடுணரப் பிரித் துக் காட்டுக நூல்வல்லாரென்றவாறாயிற்று.

இது பிறநூன்முடிந்தது தானுடம்படுதலென்னுந் தந் திரவுத்தி. பிறவுமன்ன.

செய்கை - விதி.

சொல்வரைந்தறியவெனவே, வரைந்தோதாது பொது வகையா னோதப்பட்டவற்றும் ஏற்றுக் இப்புறனடையென் பதாம்.

இனி ஒருரை:—செய்யுளிடத்தும் வழக்கிடத்தும் என் னைற் கிளக்கப்படாது தொன்னூலாகியிராற் கிளக்கப்பட்டு எஞ்சிநின்ற சொல்லெல்லாவற்றையும் அவ்வத்தொன்னூனெ

றியிற் பிழையாமைச் சொல்லே வரைந்துணரக் கொணர்ந்து
பிரித்துக்காட்டுக. எ - று.

என்றாற்களக்கப்படாது என்பது பெற்றவாறென்னை
யெனின்:—கிளந்தன பிறநூலிற்கொணர்ந்து காட்டல்வேண்
டாமையிற் கிளக்கப்படாதனவென்பது பெறப்படுமென்க.

புறனடையாற் கொள்ளப்படுவன:—யானுநீயு மவனுஞ்
செல்வேம். எ-ம். யானுநீயுஞ்செல்வேம். எ-ம். ஏனையிடத்
திற்குரிய சொற்றன்மைச் சொல்லோடியைந்தவழித் தன்மை
யான் முடிதலும், அவனுநீயுஞ்சென்மின் எனப் படர்க்கைச்
சொன் முன்னிலையோடியைந்தவழி முன்னிலையான் முடி
தலும், 'நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ ருள்ளும்' என்புழிப்
பல்லேமுள்ளுமெனத் தன்மையாகற்பாலது பல்லோருள்ளு
மெனப் படர்க்கைப்பன்மையாயவழி அமைதலும், 'முரசு
கெழு தானே மூவ ருள்ளு —மரசெனப் படுவது நின்றே
யத்தை' என்புழி மூவிருள்ளுமென முன்னிலையாகற்பாலது
மூவருள்ளுமெனப் படர்க்கையாயவழி அமைதலும், 'இரண்
டனுட்கூர்ங் கோட்டகாட்டுவல்' என்புழிக் கூர்ங்கோட்ட
தென ஒருமையாகற்பாலது கூர்ங்கோட்டவெனப் பன்மை
யாயவழி அமைதலுமாம். பிறவுமுளவேற்கொள்க.

அகத்தியமுதலாயின எல்லாவிலக்கணமுங்கூறலிற் பல்
வேறு செய்தியினூலென்றார்.

இவ்விரண்டிரையும் இச்சூத்திரத்திற்குரையாகக் கொள்க.

எச்சவியன்முற்றிற்று.

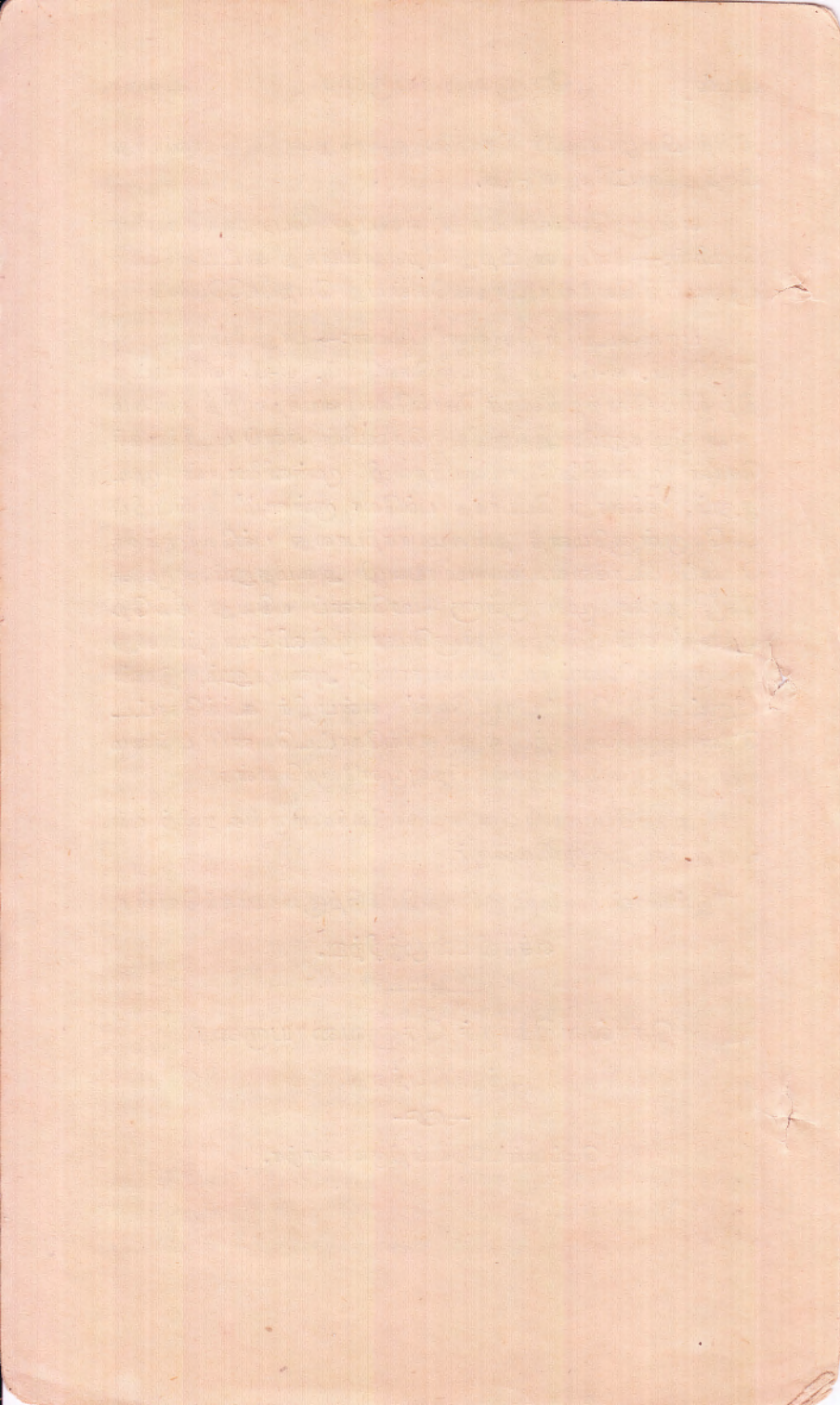

சொல்லதிகாரச் சேனாவரையருரை

முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேவன்றிருவடிவாழ்க.

சூத்திரவகராதி.

சூத்திரம்.

பக்கம்.

சூத்திரம்.

பக்கம்.

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.
அ		அவற்றுள், இ ஈ யாகு	ககஉ
அ ஆ வ என - வறி	கக	அவற்றுள், இருமுஞ்சி	உ0க
அ ஆ வ என - வற்று	ககக	அவற்றுள், இயற்சொ	உசஉ
அ எனப்பிறத்த	க0உ	அவற்றுள், இரங்கல்	உநஉ
அசைநிலக்கிளவி	உ0அ	அவற்றுள், ஈயென்	உஅந
அச்சக்கிளவி	க0	அவற்றுள், எழுவாய்	கச
அச்சம்பயயிலி	உ0க	அவற்றுள், செய்கென்	க0க
அடிமறிச்செய்தி	உசக	அவற்றுள், செய்யு	கஅஅ
அடைசினேமுத	உஎ	அவற்றுள், தடவென்	உஉஎ
அண்மைச்சொல்லிற்	கக0	அவற்றுள், தருசொல்	நக
அண்மைச்சொல்லே	ககச	அவற்றுள், நான்கே	கநஅ
அதற்குவினையுடைமை	எக	அவற்றுள், நிரணிறை	உசஎ
அதனிணியற	எந	அவற்றுள், ஈயென்	கச0
அதிர்வும்திர்ப்பு	உஉக	அவற்றுள், பன்மை	கக0
அதுச்சொல்வேற்றுமை	ககஉ	அவற்றுள், பிரிநிலை	உஎந
அதுவிதுவுதுவென	கநஉ	அவற்றுள், பெயரென	கஉக
அதுவென்வேற்றுமை	கஉ	அவற்றுள், முதனிலை	கஅ0
அத்திணைமருங்கி	ககஅ	அவற்றுள், முன்னிலைக்	கஎந
அந்திலாங்க	உ0க	அவற்றுள், முன்னிலைதன்	கஎ0
அந்நாற்சொல்லு	உசக	அவற்றுள், யாதென	நந
அப்பொருள்குறி	நஎ	அவற்றுள், விறப்பே	உநக
அமர்தன்மேவல்	உந0	அவற்றுள், வினாவேறு	0க
அம்மகேட்பிக்கு	உக0	அவற்றுள், வேற்றுமை	உ0ச
அம்மவென்னு	கஉக	அவற்றொடுவருவழி	கஅக
அம்முக்கிளவி	கஅக	அவைதாம், அம்மா	க0ந
அயனெடிதாயி	ககஅ	அவைதாம், இ உ ஐ ஓ	ககக
அரியேயைம்மை	உநஉ	அவைதாம், உறுதவ	உஉச
அர் ஆர் ப என	க0அ	அவைதாம், தத்தக்கிள	உஎக
அலமரறெருமர	உஉ0	அவைதாம், தத்தக்குறி	உஎஅ
அவற்றின்வருஉ	உகஎ	அவைதாம், தத்தம்பொ	க0எ
அவற்றுள், அழுங்கல்	உநக	அவைதாம், புணரியனி	ககஎ
அவற்றுள், அன்னனி	கக0	அவைதாம், பெண்மை	கநக

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.
அவைதாம், பெயர்	௬௩	இடைச்சொல்லெல்லா	உஅஅ
அவைதாம், முன்மொழி	உ௬உ	இடைச்சொற்கிளவி	கஉ௬
அவைதாம், முன்னும்	உ௦௦	இடையெனப்படுப	க௬௬
அவைதாம், வழங்கியன்	க௦௫	இதனதிதுவிற்றென்	க௦உ
அவையல்கிளவி	உஅ௧	இதுசெயல்வேண்டு	க௬உ
அவ்வச்சொற்	உஉ௦	இயற்கைப்பொருளை	உ௧
அவ்வழி, அவனிவ	கஉஅ	இயற்கையினுடைமை	அ௦
அவ்வே, இவ்வென	க௧௦	இயற்சொற்றிரிசொ	உ௪௧
அளபெடைப்பெயரே	க௧௬	இயற்பெயர்க்கிளவி	௩அ
அளபெடைப்பெயரே	க௧அ	இயற்பெயர்சினே	க௩௭
அளபெடைப்பெயரே	க௧௬	இயற்பெயர்முன்	உ௦௭
அளபெடைமிகுஉ	க௧௪	இயைபேபுணர்ச்சி	உஉ௫
அளவுநிறையும்	க௦௯	இரட்டைக்கிளவி	௪௭
அன் ஆன் அள் ஆள்	க௫௭	இரண்டன்மருங்கி	௬௧
அன்மையினின்மை	க௬௩	இரண்டாகுவதே, ஐயெ	௬௬
அன்னபிறவுங்கிள	உ௩௯	இருதிணைச்சொற்கு	க௩௪
அன்னபிறவுந்தொன்	௬௬	இருதிணைப்பிரிந்த	கஉ௭
அன்னபிறவுமஃறி	க௩௩	இருதிணைமரு	கஉ
அன்னபிறவுமுயர்	க௩௧	இருபெயர்பலபெய	உ௬௦
ஆ		இர் ஈர்மின்	க௭௩
ஆகவாகலென்ப	உ௧௧	இலம்பாடொற்க	உ௩உ
ஆக்கக்கிளவி	உ௩	இறப்பினிகழ்வி-றச்சி	உ௬அ
ஆக்கந்தானே	உஉ	இறப்பினிகழ்வி-னெதி	க௫௧
ஆங்கவுரையசை	உ௧௦	இறப்பேயெஈர்	க௬௫
ஆடுஉவறிசொல்	௫	இறுதியுமிடையு	௬அ
ஆண்மைசட்டிய	க௪௦	இறைச்சிப்பொருள்	க௪அ
ஆண்மைதிரிந்த	க௫	இன்ச்சுட்டில்லா	உ௦
ஆண்மையடுத்த	கஉஅ	இனத்தென	௩௪
ஆயென்கிளவி	க௬௧	இன்றிலவுடைய	க௬௬
ஆருமருவும்	க௧௭	இன்னபெயரே	க௪௭
ஆவோவாகும்	க௪அ		
ஆறன்மருங்கி	௬௫	ஈதாகொடுவென	உஅஉ
ஆறாகுவதே, அதுவென	௭௬	ஈரளபிசைக்கு	உ௧உ
ஆனென்றிறுதி	க௧௬	ஈற்றுநின்றிசை	உ௧௫
		ஈற்றுப்பெயர்	௬௩
இ			
இசைத்தலு	௫அ	உ	
இசைநிறையசைநிலை	உ௫உ	உகப்பேயுயர்	உஉ௫
இசைப்படுபொருளே	உ௬௬	உகரந்தானே	க௧௩
இசைப்பிசையாகும்	உஉ௫	உசாவேகுழ்ச்சி	உ௩௩